

BEZOEK AAN DE AALSCHOLVERKOLONIE TE WANNEPERVEEN. 101

naamgenooten. De breede, witte streep over het oog valt onmiddellijk op. Zij merken niets van onze aanwezigheid en laten zich kalm bewonderen.

Daar ginds daalt een reiger neer op een van de uiterste takjes van een hoogen boom. Tastend laat hij zijn pooten zakken en het takje vastgrijpen en dan o, zoo voorzichtig laat de groote vogel zich neer, zoo voorzichtig, dat dat takje slechts zacht ombuigt onder het gewicht, dat het zoo onverwacht te dragen krijgt.

Een laatste blik op den aalscholver, die, door het feit, dat hij zich met visch voedt, aan voortdurende vervolging is blootgesteld. Schade berokkent hij dan ook zeker, maar alleen kwaad mag hem niet worden toegedacht. Zoo vernam ik, dat een kooiker bij Giethoorn, in wiens kooi vroeger een kolonie aalscholvers huisde, klaagde, dat na het verjagen ervan veel meer eieren en jonge eenden een prooi werden van roofvogels dan vroeger. Hier oefende de aalscholver dus een zeer nuttige taak uit.

We gaan verder. Daar bukt zich de kooiker en raapt waarlijk een gebroken eendenei op, waar gedeelten van het wit nog aan zitten, een ei van dit jaar. Onbegrijpelijk de natuur. Daar schoten we vóór een maand op de schaats de kooi nog voorbij om daarna voortgestuwd door den oostenwind de Belter over te vliegen en nu alweer een ei.

Iets verder vinden we de overblijfselen van een buizerd, die het in de koude heeft afgelegd. Even openen we de vleugels om aandacht te schenken aan de ondervleugeldekeveeren, die mij den vogel in de vlucht steeds zoo gemakkelijk herkennen doen.

En dan terug, maar nu te voet, tegen den wind in, langs 't Wijde en over de stoppelvelden van het rietland en dan landen we weer bij Vrouw Bakker aan, die ons met warme thee en koek opwacht. Hartelijke, brave menschen, die ons steeds gul tegemoet treden. Daarna nemen we afscheid van den kooiker, zijn gezin en zijn hondjes, de voor zijn bedrijf onmisbare kameraden, daar zij het zijn, die de vreemde eenden in de pijp lokken.

Terug met wind mee en goed uitkijken, want verrassingen zijn steeds te wachten. Zoo zag ik gisteren, toen het zonnetje nog lekker scheen, op een 10 à 20 M. afstand een grutto, die zich nu eens heelemaal niet aan mij stoorde. De onevenredig lange snavel viel natuurlijk het allereerste op en dan de prachtige bruine kleur van den hals. Ja, onevenredig lang is die snavel, maar toch noodzakelijk. Dat zag ik nog onlangs, toen we rond een veenplas zeker wel een vijftigtal grutto's zagen, sommige tot aan het lijf in de modder en dan verdween bij het zoeken naar voedsel die heele snavel in de weeke brij.

Een grootere verrassing was een paar dagen te voren mijn deel geweest. Daar dreven op een plas, niet verder dan een tweehonderd meter van den kunstweg van Meppel naar Zwartsluis vijf groote, witte vlekken op het water. Direct van de fiets af en den kijker voor de oogen. Warempel, het zijn wilde zwanen. De fiets tegen den grond en het land in en dan op het uiterste puntje van den veengrond weer kijken, nu op 50 M. afstand. Ze laten dat toe. Duidelijk zie ik den gelen snavel met zwarte punt. Eindelijk gaan ze, na een oogenblik watertreden, waarbij ze een wit schuimend spoor als dat van den schroef van een stoomboot achter laten, de lucht in en zijn spoedig verdwenen.

Nu echter niets bijzonders, een enkele wulpenroep, een paar grutto's en dan de een-toonige maar toch zoo welkome stem van den tjiftjaf, die ik de laatste dagen hier alweer hoorde.

Meppel, 30 Maart 1929.

F. BEELAERTS VAN BLOKLAND.

Kluten nestelend op Ameland. — Gisteren vond ik hier het nest van den kluut met 3 eieren. Een ei was er, naar ik vernam, uitgehaald. Ik zag slechts één vogel, vermoedelijk bevond de andere zich op de Wadden, voedsel zoekende.

Ballum, 13 Juni 1929.

D. WOLTMAN.

Poelsnip. — Naar aanleiding van Uw mededeeling in Het Vogeljaar (3e druk, blz. 479) omtrent het snavelgeklepper van de poelsnip, kan ik U vertellen, dat ik bedoeld geluid een paar maal heb gehoord in de lage veenlanden langs de Linde, in de middag. De vogel zelf heb ik niet gezien. Is 't ook mogelijk, dat andere vogels dat geluid voortbrengen, b.v. andere snippen of talingen? Deze komen hier vrij veel voor. J. v. D. PLOEG.